

ZPRÁVY Z MEDŽUGORJE

č. 7 / 1990

2. ročník

Dne 25. července 1990 dala Matka Boží duchovní vzkaz:

"DRAHÉ DĚTI! ONES VÁS ZVU K POKOJI. PŘIŠLA JSEM SEM JAKO KRÁLOVNA MÍRU A CHTĚLA BYCH VÁS OBOHATIT SVÝM MATEŘSKÝM POKOJEM. MILÉ DĚTI, MILUJI VÁS A CHTĚLA BYCH VÁS VŠECHNY VĚST K POKOJI, KTERÝ DÁVÁ JEN BOH A KTERÝ OBOHACUJE KAŽDÉ SRDCE. VYZÝVÁM VÁS, ABYSTE SE STALY NOSITELI A SVĚDKY MĚHO POKOJE V TOMTO NEPOKOJNÉM SVĚTĚ. AŽ POKOJ ZAČNE VLÁDNOUT V CELEM SVĚTĚ, JENŽ JE NEPOKOJNÝ A TOUŽÍ PO MÍRU. ŽEHNÁM VÁM SVÝM MATEŘSKÝM POŽEHNÁNÍM. DĚKUJI, ŽE JSIŠTE PŘIJALY MOU VÝZVU!"

+ + +

Radostná iniciativa k oživení evangelia (4. část - dokončení)

Prostřednictvím každého věřícího člověka chce Ježíš rozšiřovat své království a zprostředkovat své vykupitelské dílo lidem. To připomíná Matka Boží (25. 1. 1987) v medžugorských poselstvích: "Přeji si, abyste pochopili, že Bůh si vyvolil každého z vás, aby ho uplatnil ve velkém plánu vykopení lidstva." Zve nás ke spolupráci v církvi: "Miluji vás všechny stejně a přeji si, abyste všichni udělali tolik, kolik můžete. Je třeba, abyste byli odvážní..." (31. 10. 1985).

Každý člověk je vystaven denodenním problémům, které by měl soustavně řešit a nepoddávat se jim. Matka Boží nepřichází do Medžugorje, aby nám tento kříž odhala. Je realistická a nedělá svým dětem iluze. Zná spásnou nutnost kříže a utrpení a zve k přijetí životního kříže s láskou (11. 9. 1986). Poukazuje na to, že Ježíš nese kříž z lásky k nám a my ho máme s láskou následovat s naším křížem. Na Velký pátek (5. 4. 1985) řekla: "Nemějte strach nést kříž. Je zde můj Syn a On vám pomůže." Maria nás zve, abychom se co možná nejčastěji modlili před křížem a uvažovali o Ježíšově utrpení (30. 8. 1984, 6. 9. 1984, 12. 9. 1985). Ve všech nesnázích se tak kříž může stát dokonce radostí (11. 9. 1986).

Skrze dlouhou přítomnost Matky Boží v Medžugorji poznáváme její mateřskou blízkost. Vidíme, že nás nebe v naší těžké době nenechává samotné: "Drahé děti! Ones vás zvou, abyste přemýšlely, proč jsem tak dlouho s vámi. Jsem prostřednice mezi vámi a Bohem. Proto vás chci vyzvat, abyste z lásky vždy žily v mě, co si Bůh od vás přeje. Proto, děti, ve vši pokoře, žijte všechna poselství, která vám dávám." (17. 7. 1986).

Již svatý Jan říká, že skrze Marii chtěl Boží Syn vstoupit do našeho světa a my jsme nyní opět skrze Marii vybízeni dělat to, co On chce. To je Mariino trvalé poslání a úkol. Teologové z toho vyvodili učení o Marii jako vzoru církve. Matka Boží v těchto zjeveních zcela jednoznačně charakterizuje svůj vztah k Ježíši: "Jsem vaše Matka a chci vás vést k Ježíši."

Matka Boží nám v Medžugorji připomíná, aby všechny naše projevy k Bohu a k bližním byly motivovány láskou a vycházely ze srdce (29. 11. 1984): "Ne, vy ještě neumíte milovat a s láskou slyšet má slova. Uvědomte si, moji milovaní, že jsem přišla na svět, abych vás naučila poslouchat z lásky, a ne abyste k tomu byli nuceni skrze svůj kříž." A jindy (7. 11. 1985): "Zvu vás k lásce k bližnímu, k lásce vůči tomu, od koho vám přichází zlo. S láskou můžete uskutečnit i to, o čem si myslíte, že je nemožné."

Hodnotíme-li cyklus mariánských zjevení, který začal v roce 1830 v Paříži, musíme konstatovat jeho užitečnost. Zejména medžugorská zjevení, která uzavírají tento cyklus, jsou velkým oživením evangelia a z toho plynoucí radostí a pokojem v našem životě. Je potěšitelné, že tato radostná iniciativa Matky Boží se přes různé překážky šíří. Za devět let těchto zjevení přišlo do Medžugorje asi 30 milionů lidí, 80 tisíc kněží a na 300 biskupů. Jan Pavel II. má příznivé stanovisko k těmto událostem a teologická komise na svých zasedáních k této problematice vydává prohlášení, že vše, co se zde děje, je v souladu s naukou církve. Je třeba za to děkovat Bohu.

Závěrem uvedme několik slov k mariánským zjevením od kardinála Hans Urs von Balthazara, předního katolického mystika:

"Mariánská zjevení nejnovější doby se nejen množí, ale zdá se, že se stávají inten-

zívnější. Mariiny připomínky, poučení, požadavky vůči věřícím jsou konkrétnější. Dnes jde přímo o mít ve světě, a Maria dává velmi konkrétní pokyny, jak je možno zabránit katastrofě: více modlitby, více lásky a něco docela zapomenutého - půst.

Mnozí se dívají těmto zjevením. Proč to musí být stále Maria? Nemáme jiné svaté? Nemohl by Pán sám sdělit svou vůli? Ti, kteří se takto dívají, nepochopili, kdo vlastně Maria je. Je prototypem církve.

Jako služebnice Páně, vždy a ve všem pohotová, je nyní k dispozici i svému Synu, aby ukázala křesťanům, čím je ve skutečnosti církev a čím by měla být. Právě proto, že je dokonale pokorná, nemá zábran poukázat sama na sebe, zjevit se s růžencem, ukázat se jako prostřednice vedoucí k Synu. Všechno v ní je milost, proč by se tedy měla zdrážhat představit světu tolu obdivuhodné dílo Boží? Nikoliv proto, aby se dala obdivovat, ale aby zjevila moc Boží a moc svého Syna.

Výraz "soukromé zjevení" není příliš vhodný. Je oprávněno, když se chce říci, že po Božím slově v Novém zákoně nemáme očekávat žádné další zjevení Trojjediného Boha světa. Ale porozuměli jsme už Božím zjevení v celé jeho hloubce a plnosti? Nepotřebujeme snad stále nových osvětlení, abychom mohli pochopit, jakou hloubku milosti obsahuje, ale zároveň, jaké požadavky na nás klade? Jak absolutně nás zavazuje? A kdo víc než Maria, "Ecclesia immaculata", by byl kompetentní, aby nám podával tato vždy nová potřebná vysvětlení?"

+ + +

Prožívat přítomnost Boží v denním životě

(Rozhovor s vizionářkou Jelenou Vasilj ze dne 27. srpna 1989).

Jeleno, můžeš nám říci něco o tom, jak prožíváš zjevení Matky Boží?

- Před šest a půl rokem, 29. prosince 1982, jsem nejprve slyšela hlas anděla. Bylo to ve škole, v hodině přírodopisu. Tento hlas jsem slyšela několik dní. Řekl mi též, že uvidím Matku Boží. A od té doby slyším téměř stále její hlas. Tehdy mi bylo deset let a nebyla to pro mne jen změna, nýbrž začátek mého růstu ve víře.

Jak jsi rostla ve víře a jak jsi byla Matkou Boží vedena?

- Vedla nás především v modlitbě a ukázala nám, jak máme žít v denním životě v přítomnosti Pána Ježíše. Učila nás, abychom poznávali Jeho vůli v každé situaci a abychom se snažili vidět Ježíše v každém člověku.

Naše modlitba nemá být jen částí našich povinností, nýbrž má být skutečným setkáním s Ježíšem, rozhovor s Bohem. Matka Boží řekla, že se máme modlit růžencem a účastnit se mše svaté. Přítom je však nejdůležitější, abychom to konali srdcem.

Čas, který věnuji modlitbě: Je to ráno, naše rodinná modlitba a večer jdu obvykle na mši svatou. Třikrát týdně se scházíme k modlitbě v modlitební skupině. Potom ještě moje osobní modlitba - k té nemám žádný vyhrazený čas, ale modlím se spontánně, kdykoliv mám čas, který chci věnovat Bohu.

Matka Boží si přála zde v Medjugorji modlitební skupinu. Tuto výzvu vyslovila skrze tebe. Vzpomeneš si, jak to bylo?

- Bylo mi tehdy jedenáct let. Vzpomínám si, že mi Matka Boží řekla, abych se obrátila na nějakého kněze a že se máme společně modlit.

Můžeš si vzpomenout, ve kterém roce začal P. Tomislav Vlašić vést vaši skupinu?
- To bylo v roce 1983. Několik měsíců před výročí prvního zjevení nás Matka Boží vyzvala, abychom se rozhodli. Potom to vše začalo, ale vlastně tak opravdově teprve potom, když Matka Boží v říjnu toho roku modlitební kroužek uzavřela.

Co si na začátku Matka Boží od modlitební skupiny přála?

- Přála si, abychom šli po cestě s ní; abychom každý den věnovali tři hodiny modlitbě, abychom se postili - dvakrát týdně, někdy ještě jeden den navíc. To ale chtěla ode všech věřících. To zvláštní, o co prosila naši skupinu, bylo, aby se každý jednotlivý člen rozhodl pro účast ve skupině na čtyři roky.

Chtěla od vás Matka Boží, abyste se zcela věnovali modlitbě?

- Ano, samozřejmě si přeje, abychom se zcela věnovali modlitbě. Přítom je důležité, co rozumíme tím "zcela se věnovat". Nežádala od nás vlastně nic zvláštního, jen abychom v každém okamžiku všedního života žili v přítomnosti Boží. Modlitba nám má pomáhat. Má nám být jistým světlem.

Podle této modlitební skupiny vznikaly potom modlitební skupiny v celém světě. Mohla bys těmto skupinám něco vzkázat?

- To jediné, co se mi zdá být pro růst a existenci modlitební skupiny důležité, je, aby každý osobně na sobě pracoval, aby každý jednotlivec rostl, aby každý šel tou cestou důsledně. Jestliže každý z nás nebude svými zkušenostmi trochu přispívat, stane se mimovůlně překážkou rozvoje a růstu modlitební skupiny. Myslím, že je ne-smírně důležité, abychom všichni spolupracovali, to znamená, abychom byli opravdu aktivní. A potom přijde způsob modlitby a forma modlitby.

V roce 1984 si Matka Boží přála ještě jinou modlitební skupinu, známou jako malá modlitební skupina.

- My později členové této malé modlitební skupiny jsme sem navzájem měli blízko, co se týká polohy bydliště. Tak jsme měli možnost setkávat se pravidelně. To jsme také dělali. Společně jsme se modlili a při jednom takovém setkání se nás Matka Boží zeptala (přes Jeienyu), zda chceme, aby nám pomohla se zdokonalováním naší modlitby. My jsme to samozřejmě velice rádi přijali, a tak vznikla malá modlitební skupina, která je v podstatě částí velké modlitební skupiny.

Nevedla Matka Boží malou modlitební skupinu mnohem intenzivněji, zvláště v modlitbě? Jak to probíhalo, jaké byly programy Matky Boží?

- Velmi často jsme se navzájem setkávali, zpočátku dokonce každý den. Matka Boží nám denně dávala poselství. Pomáhala nám, abychom společně rostli, dokonce i v modlitbě. Učila nás velmi mnoho ve vztahu k duchovnímu životu. Velmi mnoho nám řekla. Mnohé nám vysvětlila. To všechno se dá však přenést i na velkou modlitební skupinu. Ones jsou všichni členové malé modlitební skupiny zároveň členy velké modlitební skupiny.

Mohla bys popsat také setkání malé modlitební skupiny, kterou vedla Matka Boží?

- Setkání nebyla vždy stejná. Modlili jsme se nejrozličnějšími způsoby. Velmi často jsme četli Písmo svaté - čtení evangelia - nebo jsme uvažovali o poselstvích, která nám Matka Boží dala. Potom jsme hovořili a vyměňovali si názory a zkušenosti. To bylo podstatnou částí našeho setkání. Velmi často jsme se společně modlili různě, nebo jsme se spontánně modlili a rozjímali.

Jak je uspořádán tvůj den?

- Největší část dne mi nyní zabírá škola (od 11 do 21 hodin). Chodím do zdravotní školy v Mostaru. Co se týká rodinného života - již jsem se zmínila o společné modlitbě - je to čas, který společně věnujeme modlitbě.

Dala Matka Boží tvým postřednictvím také nějaké poselství pro rodinu?

- Ano, velmi často. Zvlášť v době, kdy jsme se modlili v malé modlitební skupině, zdůrazňovala, jak je pro nás rodina důležitá. Řekla, že v každé rodině má být místo k modlení, modlitební koutek. Ten má být, jak řekla, pro rodinu pramenem milostí.

Zdůrazňovala něco zvláštního pro rodinu?

- Místo pro modlitbu, společný růst v modlitbě. Nemluvila přímo o konkrétních věcech, nýbrž řekla, že všechna poselství jsou určena všem, tedy také každému členu rodiny. Myslím však, že přece jen několikrát dala zcela zvláštní poselství pro rodinu, ale nemohu si teď přesně vzpomenout.

Co si myslíš o budoucnosti?

- O mojí? Moje blízká budoucnost je: Příští dva roky budu ještě chodit do školy. Ještě je příliš brzy na to, abych mluvila o konkrétních plánech.

Co si myslíš o vývoji zde v Medžugorji?

- Samozřejmě nemohu zavírat oči přede všemi změnami, které se v posledních letech zde v Medžugorji staly, ale věřím, že se v Medžugorji uskuteční plán Boží. Jsem přesvědčena, že dobro zvítězí. Za to se modlím, pro to žiji, to je má naděje.

Hovoří Matka Boží v poslední době o Medžugorji? Dává nějaká zvláštní poselství pro farnost nebo pro svět?

- Dává poselství, ale myslím, že mají širší charakter, jsou určena jak pro celé lidstvo, tak i pro farnost.

A nyní skrze tebe?

- Těmito poselstvími se řídíme více v naší modlitební skupině. To však neznamená, že by nebyla také pro ostatní. Lidem, poutníkům, kteří přijdou do Medžugorje, sdělíme,

co si Matka Boží přeje.

Co si myslíš, že si nyní Matka Boží od pouťníků přeje?

- Matka Boží říká, že to největší a nejdůležitější je vytrvalost. Je třeba vydržet na té cestě, zachovat si stálý duchovní růst, modlit se. Musíme se snažit v každé situaci, i v každé těžké situaci, poznávat Boží plán.

Jak často a kdy máš v současné době zjevení?

- Téměř každý den, vždy při modlitbě, při hluboké modlitbě.

Řekla ti Matka Boží někdy také něco spontánně, ne při modlitbě?

- Ne, neříká mi nic mimo modlitby.

Napomínala tě Matka Boží někdy?

- Nenazývala bych to napomínání, jsou to spíš rady.

Jaká je Matka Boží, když se tě snaží napomínat?

- Jako matka, něžná.

Jak tě osobně vede Matka Boží k Ježíši?

- Mne? Nedala mi žádné zvláštní osobní poselství, které by bylo jen pro mne. Řekla, že poselství jsou pro všechny a tomu jsem vždy rozuměla, že je to myšleno i pro mne. Cítím silně její vedení a pevně tomu věřím.

Co si v poslední době Matka Boží zvláště přeje?

- Matka Boží se zvláště zmínila o tom, že i utrpení je cestou k Ježíši. A také říká, že nás Bůh chce vést skrze naše obtíže. V jednom poselství řekla, že není důležité jen to, co chceme lidem dát, ale že je mnohem důležitější, jak velká je při tom naše láska. Připomíná nám slova svatého Pavla, který říká: Kdybys mluvil všemi jazyky, lásky však kdybys neměl, nic by ti to neprospělo. Zdůrazňuje tedy, že láska je v našem životě nesmírně důležitá. Řekla, že se máme mnoho modlit za mír ve světě, zvláště za vnitřní pokoj. Říká, že dosáhneme-li vnitřního míru, nebude více problémů ani mezi lidmi ani mezi národy. Máme se také hodně modlit za potřeby mládeže. Říká, že si především přeje, aby mládež šla společnou cestou a že toto společenství má být jakousi ochranou pro všechny mladé lidi. Ze své zkušenosti mohou též říci: čas modlitby nehýztracený čas. Modlitba dává našemu životu teprve ten správný smysl.

Jak vidíš Matku Boží? Jak jí chápeš?

- Nevím, jak bych na to měla odpovědět. Ona má v každé situaci zcela zvláštní roli, velkou roli, ona i Ježíš. Většinou ji chápu jako Matku.

+ + +

Rita Claus opět v Medžugorji

Americká učitelka Rita Claus dlouhodobě trpící sklerózou multiplex, pohybuující se na vozíčku, byla téměř náhle uzdravena 19. 6. 1986 po přečtení zprávy v novinách o medžugorských zjeveních. Říká, že se jedná o modlitba: "Maria, Královno míru, já věřím, že ty se tam zjevuješ!" Po třech letech přišla znovu poděkovat za své uzdravení a cítí se výborně. 13. 6. 1989 svědčila v Medžugorji před plným kostelem o velké milosti, kterou jí Bůh udělil skrze Marii, Královnu míru.

Na naši otázku, jak se jí daří a co dělá, odpověděla: "Mám se dobře. Mnoho pracuji. Každý den se setkám s 500 - 1000 lidmi, kterým přináším své svědectví. Hovořím na duchovních cvičeních. Pokračuji ve vyučování ve škole. Po uzdravení to bylo velmi těžké, především s mužem. Najednou měl zdravou ženu, která není už kvůli nemoci závislá a která se stává v určité míře vážená a hledaná, nebylo pro něho lehké to přijmout. Nyní je vše v pořádku. Prosíme, děkujeme, svědčíme." A na naši otázku, co by vzkázala pouťníkům, odpověděla: "Toužila bych, aby všichni přijali, že jsou dětmi Matky Boží a aby věřili, že pro mne je duchovní uzdravení důležitější než tělesné. Když se uzdraví duch a duše, vše ostatní se lehčeji snáší. Přeji všem Boží požehnání a sílu!"

+ + +

Reliéfy na Crnici pro radostný růženec

Italský umělec, který zhotovil reliéfy pro pobožnost křížové cesty na kopci Križevac, instaloval během listopadu 1989 na kopci Crnica na cestě k místu prvního zjevení reliéfy pro rozjímání tajemství radostného růžence.